

எம்பெருமானும் யானையும்

எம்பெருமானை ஆழ்வாரிகள் பலவிடங்களிலும் யானை யாகப்பேசி யநுபவிக்கிறார்கள். *தென்னாளுய் வடவாளுய் குட பாலாளுய் குணபால மதயாளுய்* என்றும், *என்னாளை யென் னப்ப நெம்பெருமான்* என்றும், *சோலை மழகளிறே* என்றும் பலப்பல அருளிச் செயல்களுள்ளன. *குஞ்சரம் வா அத்ரி குஞ்சே* என்றார் பட்டரும்.

யானைக்கும் எம்பெருமானுக்கும் பலபடிகளாலே ஸாம்ய முண்டு;—

1. யானை, எத்தனை தடவை பார்த்தாலும் பார்க்கும் போதெல்லாம் அழர்வ வஸ்து போலவேயிருந்து பரமாநந்தம் பவக்கும்; எம்பெருமானும் "எப்பொழுதும் நான் திங்களான்

P. 3. அண்ணங்கராசாரியர்

ழேயுழிதொறும், அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்றாவமு தமே" என்னும்படியிருப்பன். *பண்டிவரைக் கண்டறிவ தெவ்வழில்* என்றவிடமும் காண்க.

2. ஆணையின்மீது ஏறவேண்டியவன் ஆணையின் காலைப் பற்றியே ஏறவேண்டும். எம்பெருமானிடஞ் சென்று சேர வேண்டியவர்களும் அவனது திருவடியையே பற்றிச் சேர வேண்டும். *உன்னடிக்கிழமர்ந்து புகுந்தேனே*

எம்பெருமானும் யானையும்

3. ஆணை தன்னைக்கட்டத் தானே கயிறு எடுத்திக் கொடுக்கும்; "எட்டினோடி ரண்டெனும் கயிற்றினும்" (திருச்சந்தவிருத்தம்) என்கிறபடியே எம்பெருமானைக் கட்டுப்படுத்தும் பக்தியாகிற கயிற்றை அவனிருளே தந்தருள்வன.

4. யானையை நீராட்டினாலும் அடுத்த சுண்ணத்திலே அழுக்கோடே சேரும்; எம்பெருமான் சுத்த ஸத்வமயனாய்ப் பரமபவித்திரனாயிருக்கச் செய்தேயும் "பொய்நின்றனானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமுடைய நம்போல்வாரோடே சேரத் திருவுள்ளமாயிருப்பன் வாத்தலயத்தாலே-

5 யானையைப் பிடிக்கவேண்டில் பெண்யானையைக் கொண்டே பிடிக்கவேண்டும்; பிராட்டியின் புருஷகாரயின்றி எம்பெருமான் வசப்பட்டான்.

6. யானை, பாகனுடைய அநுமதியின்றித் தன்பக்கல் வருமவர்களைத் தள்ளிவிடும்; எம்பெருமானும் "வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து" என்றபடி பாகவதர்களை முன்னிட்டுப் புகாதாரை அங்கீகரித்தருளான்.

7. யானையின் பாகை யானைப் பாகனுக்கே தெரியும்; பேரருளாளப் பெருமானோடே பேசுமவரிதே நம்பிகள். "ஸ்ரீகாலஞ்சீயூர்ணமிச்சேண ப்ரீத்யா ஸர்வாபிபாஷினே"

8. யானையினுடைய நின்றல் இருத்தல் கிடத்தல் திரிதல் முதலிய தொழில்கள் யாவும் பாகனிட்ட வழக்காயிருக்கும்; எம்பெருமானும் "கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி மணிவண்ணு நீ கிடக்கவேண்டா—உன்றன் பைந்நாகப் பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்றும், "கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமழிசைப்பிரான் போல் வார்த்து ஸர்வாத்மநா விதேயனிறே.

9. யானை உண்ணும்போது இறைக்கும் அரிசி பலகோடி நூறாயிரமெறும்புகளுக்கு உணவாகும்; எம்பெருமானமுது செய்து சேஷித்த ப்ரஸாதத்தாலே பலகோடி பக்த வர்க்கங்கள் உஜ்ஜீவிக்கக் காண்கிறோம்.

10 யானைக்குக் கை நீளம்; எம்பெருமானும் *அலம் புரிந்த நெடுந்தடக்கையளிதே. "நீண்ட அந்தக் கருமுகினை யெம் மாற்றன்னை." என்றதுங் காண்க.

11. யானை இறந்தபின்பும் உதவும்; எம்பெருமானும் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துத் தன்னுடைச் சோதிக்கு எழுந்தருளின பின்பும் இதிலாஸபுராணங்கள் அருளிச் செயல்கள் மூலமாகத் தனது சரிதைகளை உணர்ந்தி உதவுகின்றாருளிறே.

12. யானைக்கு ஒரு கையே உளத; எம்பெருமானுக்கும் கொடுக்குங் கையொழியகி கொள்ளுங் கை இல்லையிறே

13. பாகனுக்கு ஜீவனங்கள் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் யானை; எம்பெருமானும் அர்ச்சக பரிசாரகர்களுக்கும், தன்னை நிர்வஹிக்கின்ற வித்வான்களுக்கும் ஜீவநோஜ் ஜீவந ப்ரதன். 'எனக்கே தன்னைதந்த கற்பகம்'.

இங்ஙனே மற்றும் பல உவமைப் பொருத்தங்களுங் கண்டு கொள்க.